

A munkanélküliség elleni biztosítás Angliában.

Írta: dr. Kadosa Marcel.

Míg a kontinens a genti rendszerű krajcároszto-
gotatással bíbelődik, addig Anglia hatalmas tette
szánta el magát a munkanélküliség-biztosítás terén. Már
készen van a lapunkban is többször említett törvény-
javaslat, amely az építőipari, hajó-, gép- és kocsi-
gyártó munkások kötelező munkanélküliség-biztosítására
vonatkozik és feljogosítja a kereskedelemügyi kormány-
zatot, hogy egyéb szakmákat is belevonjon a biztosítá-
sba, ha ezáltal az állami hozzájárulás a törvény első
három esztendejében az évi 24 millió koronát meg nem
haladja.

A biztosított munkás heti hozzájárulása a javas-
lat szerint 25 fillér. Ugyanennyivel köteles hozzájárulni
a munkaadó is, akinek egyébként jogában áll a saját
maga és munkása hozzájárulását 18 korona évi pausz-
összeggel megváltani. Az így képezett befizetési össze-
gek egyharmad részével az állam is hozzájárul éven-
ként a biztosításhoz.

A biztosított segélyt az első munkátlanul töltött
hét után folyósítják heti 8 K 40 f., illetőleg az építő-
munkásoknál heti 7 K 20 f. összegben. Ez a segély 12
hónapon belül 15 hétnél tovább nem vehető igénybe és
minden heti segélyezéssel legalább 5 heti befizetésnek
kell szemben állania.

A segélyt kérelmezőnek ki kell mutatnia legalább
26 heti munkálkodást a biztosításra kötelezett iparág-
ban. Igazolnia kell, hogy munkaképes, de nem talál
megfelelő munkát és hogy a törvényes segélyezést nem
merítette ki. Nem köteles a munkás sztrájkterő mun-
kát vállalni és olyant sem, amelynél kevesebbet keresne,
mint a szokásos kereset.

Ha az igénylő öt közvetlenül érintő sztrájk miatt
van munka nélkül, úgy a sztrájk tartamára szünetel a
segély-igény, valamint akkor is, ha a biztosított saját
hibájából vagy a munkából való önkéntes kilépés foly-
tán maradt munka nélkül. Utóbbi esetben a szünetelés
ideje 6 hét. A szünetelés a szabadonbocsátástól számi-
tott 6 hétre akkor is bekövetkezik, ha a biztosított sza-
badságvesztés büntetésre ítéltetik, végül szünetel az
igény arra az időre, amíg a biztosított valamely dolog-
házban vagy közpénzből fentartott más intézetben van
avagy a királyság határain kívül tartózkodik.

Az igényjogosultság tekintetében hivatalnokok
döntenek, kiktől a munkásokból és munkaadókból álló
„tanács”-hoz lehet vinni a kérdést, amely utasítást ad
a hivatalnokoknak. Ha ez az utasítás nem követi, vá-
lasztott bíróság dönt a kérdésben.

Ha a biztosított kimutatja, hogy 500 vagy ennél
több héten át teljesített befizetéseket, úgy követelheti,
hogy 60-ik életévének elérte után fizessék neki vissza.
2%-os kamatokkal együtt azt az összeget, amellyel
befizetéseinek összege a részére folyósított segélyek ösz-
ségét meghaladja.

Ha a biztosítási hivatalnok úgy találja, hogy va-
lamely biztosított gyakori munkanélküliségét a szakmá-
jában való képzetlenség okozza, úgy följajánlhatja neki,
hogy lehetővé teszi részére egy alkalmas technikai kur-
zus elvégzését. Ha a biztosított ezt vonakodik elfogadni,
vagy ha abbahagyja a kurzust, avagy ha a kurzus ve-
zetője azt jelenti, hogy az illető biztosított egyéni fo-
gyatkozásai teszik őt képtelenné a szakmájában való
tökéletességre, úgy mindez figyelembe veendő annak a
megítélésénél, hogy az igénylő milyen munkát köteles
elfogadni munkanélkülisége esetében.

Olyan munkásszervezetekkel, amelyek tagjaiknak
munkanélküliségi segélyt adnak a hivatal megegyezésre
juthat, amely szerint a hivatali segélyezés helyett a hi-
vatal a szövetségnek juttat a biztosítási alapból megfe-
lelő összeget. A törvény részletesen szabályozza ennek
a, hozzájárulásnak feltételeit és nagyságát.

A törvényjavaslatnak e nagyon is nagy kör-
vonalú ismertetéséből is látni való, hogy itt végre ko-
moly szándék mutatkozik a munkanélküliség-biztosítás
nehéz problémájának megoldására. E kérdés magában
véve is olyan, hogy még a legnagyobb áldozatkészség-
gel és a legalkalmasabb eszközökkel is csak piciny ré-
szében oldható meg. Úgyszólván csak arra az esetre
szorítkozik a megoldás, amidőn a munkás véletlenség-
ből van munka nélkül, vagy olyan okok folytán, ame-
lyek bizonyos szabályossággal ismétlődnek és csupán
rövid átmeneti időre okoznak munkátlanságot, mint
pl. az építőmunkásoknál az időjárás okozta szünetelés.
Ha komoly gazdasági depresszió az oka a munkátlan-
ságnak, ha nagy tömegek hosszú időre vannak a mun-
kátlanság országútjára helyezve, akkor semmi se se-
gíthet, mert aki itt segítséget remél, az a semmiből
akar valamit előállítani, lévén a megélhetés forrása
egyedül az emberi munka, amely ha tömegesen és tar-
tosan szünetel, úgy nincsen másunnan segítség a kö-
vetkezményei ellen. Mégis abban a keretben, amelyben
a munkanélküliség-biztosítás lehetséges és célravezető,
ebben a keretben az angol javaslat a legkomolyabb
szándékú és eszközü alkotás, amely – úgy hiszem –
lehetetlenné teszi, hogy ezentúl komolyan beszéljünk
azokról az évi 10–50 ezer koronával babráló genti
rendszerű megoldásokról, amelyeknek nincsen egyéb
célja és rendeltetése, minthogy aliquid fecisse videtur.